

عوامل مؤثر در عدم پذیرش طرح های یکپارچه سازی توسط کشاورزان

مجتبی نظری^۱، مهدی قاسمی^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه زنجان

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه روستایی، دانشگاه زنجان

m.nazari@znu.ac.ir

یکی از موانع اصلی در توسعه کشاورزی پایدار، پراکندگی زمین های کشاورزی حاصل از اصلاحات ارضی است. استفاده از تکنولوژی و سرمایه گذاری در بخش کشاورزی می تواند عملکرد نیروی کار، زمین و آب را که به عنوان منابع اصلی تولید مطرح هستند افزایش داده و همچنین منجر به افزایش تولید و درآمد شود، اما در این میان پراکندگی اراضی به عنوان یکی از چالش های مهم تحقق این امور را با مشکل مواجه کرده است. در همین زمینه بررسی های اولیه نشان می دهند اکثریت کشاورزان تمایلی به پذیرش طرح های یکپارچه سازی ندارند و دلایل متعددی در این موضوع دخیل هستند. لذا در این مقاله با استفاده از روش مطالعه کتابخانه ای عوامل مؤثر در عدم پذیرش طرح های یکپارچه سازی توسط کشاورزان مورد بررسی قرار گرفت تا ضمن مشخص کردن این عوامل، مسؤلان ذیربط را در راستای هر چه بهتر سیاست گذاری ها یاری دهد. نتایج این بررسی نشان می دهد آنچه که اجرای طرح های یکپارچه سازی را با مشکل مواجه کرده است، عوامل فرهنگی - اجتماعی و اقتصادی، نوع مالکیت، میزان و نحوه مشارکت کشاورزان، مشکلات اجرایی، مشکلات ساختار قانونی و غیره می باشد. همچنین نتایج تحقیقات حاکی از آن است که از جمله محدودیت های موجود در توسعه کشاورزی، مسئله نگرانی کشاورزان از بیکار شدن است و عدم تمایل کشاورزان مسن به یکپارچه نمودن اراضی به دلیل عدم آشنایی آنها با تکنولوژی حاضر می باشد.

واژه های کلیدی: توسعه کشاورزی، یکپارچه سازی اراضی، پذیرش